

stk. 4 og 5 er med konsekvensrettelser en videreførelse af kapitel 7, § 6, stk. 4 og 5.

Stk. 6 om forældelse af udlæg i løssøre er derimod ny. Udlæg sker med henblik på tvangssalg, og når der er gået et år, uden at udlægshaveren har taget skridt hertil, foreslås, at udlægget bortfalder. Skyldneren kan således råde frit over tingen, når året er gået. Fristen er knyttet til selve udlæggets foretagelse. Fristen afbrydes ved indgivelsen af anmodningen om tvangssalg til fogeden. Når anmodningen er indgivet, påhviler det fogeden at foretage de fornødne skridt. Forsinkes tvangssalget ved udlægshaverens forhold, må anmodningen om tvangssalg antages at miste sin afbrydende virkning. Udlægget bortfalder ikke, hvis det skyldes anke eller kære eller tredjemands ret, at salget ikke har kunnet afholdes. Kan et tvangssalg ikke afholdes, kan det ikke nytte at indgive anmodning herom – men anmodningen skal indgives inden otte uger efter hindringens ophør.

Til § 615

Bestemmelsen vedrører retsvirkningerne af et foretaget udlæg. Det fremgår af bestemmelsen, at skyldneren er uberettiget til at råde over de udlagte aktiver på en måde, som kan være til skade for udlægshaveren. Dispositioner, som udsætter udlægshaveren for en betydelig risiko for tab af dækningsadgang, er også forbudt. Udlagt løssøre må heller ikke udlånes, hvis det kan vanskeliggøre udlægshaverens mulighed for fyldestgørelse. Skyldneren må derimod godt benytte løssøret på normal vis. Fogeden skal gøre skyldneren opmærksom på, at overtrædelse kan medføre ansvar efter kriminalloven. De konkrete bestemmelser i kriminalloven behøver ikke at blive nævnt, men skyldneren skal gøres bekendt med det kriminalretlige ansvar.

Er skyldneren ikke til stede, kan meddelelsen ske enten ved skriftlig meddelelse eller mundtligt til den, der møder på skyldnerens vegne. Det vil formentlig være praktisk, hvis fogeden anvender en fortrykt, dobbeltsproget blanket, som fogeden på stedet kan udfylde og efterlade med besked om, hvad der er foretaget udlæg i og for hvilken gæld samt angivelse af det kriminalretlige ansvar for at råde over de udlagte aktiver på en måde, som kan være til skade for udlægshaveren.

Bestemmelsen, som er ny, svarer til den gældende retstilstand og den danske retsplejelovs § 519.

Til § 616

Bestemmelsen regulerer omfanget af udlæg i fast ejendom, registreret skib og luftfartøj. Efter bestemmelsen omfatter udlæg i fast ejendom, medmindre an-

det fremgår af anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, også det løssøre, der hører til ejendommen, jf. pantelovens § 2. Fogeden foretager kun registrering af tilbehøret, hvis kreditor anmoder om det. Omfatter udlægget tilbehøret, indgår også aktiver af denne beskaffenhed, som senere tilføres ejendommen, under udlægget. Bestemmelsen svarer til den danske retsplejelovs § 518, stk. 2.

Til § 617

Bestemmelsen angår inddrivelse af tilgodehaveren ved overdragelse til kreditor af en fordring, som skyldneren har på en anden, jf. forslagens § 614, stk. 2, nr. 2. Fogeden skal blot overgive kreditor omsætningsgældsrevet. Der kan også være spørgsmål om, at fogeden opbevarer omsætningsgældsrevet, f.eks. hvis gældsrevet lyder på et større beløb end det pengekrav, der søges inddrevet. Drejer det sig om andre tilgodehavender, skal fogeden give skyldneren ifølge tilgodehavendet pålæg om at betale til kreditor. Bestemmelsen er – bortset fra en sproglig ajourføring – en uændret videreførelse af kapitel 7, § 7.

Til § 618

Stk. 1 sikrer, at tvangsfuldbyrdelsen sker med rimelig hensynstagen til skyldneren og skyldnerens husholdning. Ordene »et beskedent hjem og en beskeden levefod« muliggør også udtagelse af genstande, der er nødvendige til at udøve et erhverv. Skyldneren kan ikke give gyldigt samtykke til udlæg i disse aktiver.

Stk. 2-4 beskytter skyldneren mod tvangssalg af de aktiver, der er foretaget udlæg i, så længe skyldneren overholder en afdragsordning fastsat af fogeden og tiltrådt af skyldneren. Det gælder både ved udlæg i løssøre og ved udlæg i fast ejendom. Afdragsordningens varighed kan ikke overstige 1 år ved udlæg i løssøre, medmindre kreditor samtykker. Bestemmelsen er en uændret videreførelse af bestemmelsen i retsplejelovens kapitel 7, § 8.

Til § 619

Bestemmelsen, der er ny, svarer til den danske retsplejelovs § 512. Det foreslås, at udlæg bl.a. ikke skal kunne foretages i krav på underhaltsbidrag og pensioner. Efter *stk. 4* kan der ikke foretages udlæg i løn eller andet vederlag for personligt arbejde, når lønnen eller vederlaget endnu ikke er udbetalt, medmindre der er forløbet mere end 7 dage efter dagen for slutningen af den periode, som lønnen er indtjent i, eller efter at vederlaget er forfaldt. Endvidere kan der ikke foretages særskilt udlæg i skyldners krav på leje af fast ejendom, før kravet er forfaldent.